

BORSSZEM JANKÓ

BUKURESTI KÉP.

Hajdan oláh tánczoltatta a medvét, most medve tánczoltatja az oláht.

Árthatetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 18 kr.

Feltámadás napja.

DIRREN-DURRAN mindenfelé,
Fülünk majd meghasad belé.

Mi ez? Csupa üdvlövés-e,
Feltámadás ünneplése?

Dehogy, dehogy —
Az embereknek hite fogy,
Nincs vágyuk a feltámadásra —
Csupán az elmúlásra.

Öngyilkosság fönt és alant —
Visz az ár sok boldogtalant;
Sir utánuk özvegy, árva —
De nekik jobb a *nirvána*.
Csak hallga! .. durr! ..
Im itt hever a dús nagy ur,
Egy nyomorult koldús amottan —
Ez éhen, amaz jóllakottan.

„Miles gloriosus.“

(A hetvenkedő.)

— *Plautus legújabb bohózata.* —

Boulanger (kardját köszörülve.) Rettentő hős vagyok. Csupán fogvicsorgatással elijeszték két porosz hadosztályt. Tekintetem villámától úgy félnek ezek a németek, hogy még a bajorok is elfogadták a porosz villámhárító sisakot. De így is beléjük csapok s úgy leistenyilazom, hogy Japánig meg se állnak.

Gallus (népképviselő.) Milyen nagyszerű ember vagy te, ó Boubou! Csaknem Boumboum generális lehetnél. Binned a Rolandok és Bayardok szelleme támad fel. Első Napoléon hozzád képest csak le petit caporal.

Boulanger. Káplár! Kapadohány intelligencia! Nagy Péter, Nagy Frigyes, Nagy Sándor, Nagy Károly és ti mind állítólagos nagyok, jertek ide és törpüljetelek hadvezéri tehetségem csodálatában. (Künn az „*En revenant de la Revue*“ hallható.)

Gallus. Dicsőítésetől visszahangzik az égbolt. Franciaország neked adja át a dictatori hatalmat. Elvezeted Berlinig!

Boulanger. Akár Kamcsatkáig! Meghódítjuk az éjszaki polust. Czivilizált néppé varázsoljuk át a fókákat és Novoje-Zemlja forró égalja alatt testvérileg kezdet fogva a fekete grönlandiakkal és a zöld eszkimókusokkal, megalapítjuk az éjszaki köztársaságot. Nem dicső ez?

Gallus (kijózanodva.) Honnan meritted ezt a geographico-ethnologicus tudományt?

Boulanger (homlokára mutat.) Innen!

Gallus (félre.) Mégis csak jó lesz egy kis exament tartani veled, mielőtt rá bizom magamat. (Fehangon.) És hogy akarsz, dicső tábornok, Novoje-Zemljáig eljutni?

Boulanger. Igen egyszerűen — az Eufrates völgyén keresztül. Jegyet váltok Ada-Kaléba, vagy ami egyre megy: Szumatrába, ott átszállok az Alexandria-Memphisi gyorsvonatra, jobb oldalt hagyom a Niagarát, Buenos-Ayrest és a kis Antillákat, balra fordulva Calcuttán, Lodomerián át ott vagyok. . .

Gallus (elhülve s lehítve.) Rémitő, irtóztató, bámulatos szakismeret! Szaladok az elnökhöz, hogy adja meg neked azt az állást, melyet megérdemelsz! (El.)

Boulanger (a tükör előtt.) Vajjon melyik lovamon vonuljak be Berlinbe? Megtartom a hagyományos fehér paripát. I. Napoléon is ezt a szint szerette és noha nem sokat adok rá, de a hagyomány. . . a traditio! . . . (Tetszelegve.) Mily bajusz és szakál! (Óráját nézi.) Még sem vagyok dictator?

Ajtónálló (behozza az iratot, melynél fogva a czim-szereplő földrajzi tanulmányainak kiegészítése végett a Clermont-Ferrandi óvodába küldetik.)

Boulanger (egyik ifjúkori tragédiájából szavalva.) Dühöm kednyái, szét ne tépjetelek! (Áttérve *Hamletre*.) Engedelmeskedni vagy nem? Ez itt a kérdés. (*Othellóból* idézve.) Hah! (*Coriolamból*.) Elmegyek à la Coriolan, de ti volskusok rettegjetelek! (Nem akar elmenni Clermont-Ferrandba, de elviszik oda erővel. Ott aztán mindig rakoncátlanokod, a padokat faragsálja és egyéb vásottságokat mivel.)

Ferron (a professor, belép.) Ki lármázott?

Óvodisták. A Bouli-Bouli!

Ferron. Mikor jön meg már az esze? Ennyi gyerek közt ön az egyetlen nagy ember. . . pardon! — felnőtt ember. Viselje magát jól és tanuljon inkább, különben megbüntetem.

Boulanger. Tanulni? Hiszen én hős vagyok! A hősnek pedig nem kell tanulni, nem kell tudni semmit. Én leverem Moltkét, Bismarckot, Kálnokyt, Crispit! Eresszenek rájuk! Adjatok nekem hadsereget. . . Adjatok vissza légióimat. . . Tegyetek meg dictatorrá! . . .

Ferron. Ennek vége, Gallus ur kijózanodott, megjött az esze és belátta, hogy ön nem más, mint Plautus régi »Hetvenkedő« maszkjának modern kiadása. (El.)

Boulanger. Lefözlek, nyomorult gyáva rongy söpredék! Provocálok magam mellett népszavazatot s megtétem fenséges személyemet elnökké. Hol egy kék pápaszem s egy fekete mankó? (Elszlel Párisba, ott sántikál, de roszbán, a Tirard-kormány megtudja s elesapja.) Hah! Elcsaptatok? Jaj nektek! Csak rátok fujok és el vagytok söpörve.

Tirard. Fujj, no!

Boulanger (fuj torka szakadtából, úgy hogy bele kékül.)

Tirard. Még mindig állok.

Carnot. De még én is!

Boulanger. Fujok erősebben! (Fuj és megreped.) Jaj, megrepedtem! Végem van! (Európai közderültség.)

GRAND CHAHUT BOULANGESQUE.

La F—ce. Voltam már mindenkié — hadd legyek egyszer a senkié!

Csitt!

A PUBLIKUM ilyen morog :

»Adta sajtó-kalendorok!
Szegény ember fia, lánya,
Hogyha botlik, mint meghányja!
De, ha az, aki nem tiszta,
Véletlenül journalisza,
Kiméli a czéhbelt —
S akkor: csitt!

Mindig benn van a lapokban,
Hogy mi történt a napokban:
Férji szarvak szeri-száma,
Óriás családi dráma,
Esett asszony, elbukott lány,
Öngyilkosság, párbaj, botrány...
Mindhiába mondja itt
Bárki: csitt!

De, ha ujságíró népek,
Akik épen félre lépnek,
Akik szarvat raknak s kapnak —
Lapok lármát dehogy csapnak.
Vállat vonnak nagy diszkrétén,
(Példa volt rá a mult héten;)
S szárnyra nem kél pletyka, hit —
»Csitt, csitt, csitt!«

Nagy haraggal s nagy irigyen
A publikum morog ilyen. —
Publikumom! Édes kincsem,
Igazságod félig nincsen.
Mert nincs semmi hiba abban,
Hogy egy szennyes nincs a lapban;
Dicsérd meg ezért, s ne szidd, —
Szép e »csitt!«

Ti meg testvér-journalisták,
Ne túrjátok senki piszkát,
Amely az alkóvban terem; —
Hisz' közös bűn — a szerelem.
Közös bűn — s csak kettő dolga,
Elég rá egy Ottó s Olga, —
Mint lesz Ottó s Olga quitt —
Arról: csitt!

Ám, ha Ottó, Ottomárnak
Dúl jogában?... Egy számárnak
Saját baja mindig elég:
Egy »barát« meg egy feleség.
Ujságlárma, gúnyos részvét
Ne növesse osztályrészét.
S történnék ez ott, vagy itt —
Mindig: csitt!

Kubik Sámuel

m. t. akad. r. tag sincerizál.

Már mire való az a nagy erőlködés!

Minek a?

Azt hitték, hogy drámával ki lehet rántani kezünkől a Karátsonyi-díjat. Nem oda Buda! Ha a dráma »Bölcs Salamon«, mi is azok vagyunk. Csak nem dobjuk oda a nemzet által a tudománynak, azaz nekünk adottakat méltatlanoknak: tán éppen a Bölcs Salamon király fajrokonának!?

Néhány év alatt majd oda adhatjuk azt a 200 aranyat az én vömnek. Az nem fog érte erőlködni tulságosan. Mert mire való az a nagy erőlködés?

Minek a?

Ad vocem, az én vöm. Hol is volt az én eszem, hogy másnak engedtem át azt a dicsőséget, hogy a kormány hatalmas elnökét beajálja a társaságba! Minő dicsőség az, ha Tisza Kálmán egy Kubik Sámuel révén válik a hazai első tudományos intézet tagjává! Amint neszét vettem a dolognak, azonnal küldtem a vömért, hogy ő is írja alá az ajánlást. Minő protectio! És a pénzügyminiszter hatalmas keze alatt minő lendületet vesznek majd a mi pénzügyeink! És ha egyebet nem is érünk el, mint az évi adóellen-gedést: az is takaros összeggel járul hozzá tudomá-nyos jövedelmeink növeléséhez.

A köznép akkor *arat*, mikor korteskedik és választ. Mi tudósok a jövődöbe nézünk; mi csak *vetünk*. Az aratás nem várthat soká magára. Ha új exczellentiás tagjaink mindegyike csak egy fokkal mozdítja elő vömet és ha mindegyik rovására csak egy harmincz íves diplomatoriumomat adja is ki a történeti bizottság, eléggé megjutalmazottnak tartom eddig teljesen úgy sem méltányolt tudományos érde-meimet.

Mert mire való az a nagy erőlködés!

Minek a?

Reb Menachem Cziczeszbeiszter

szörnyű átkozódásalból.

— Választú vizzel kürtisztülje-
nek meg tégedet!

— O Schwartzter oreság gandas-
kadjon a te kiképeztetésedről!

— Ledjen tetüled Sonyoró Ven-
del ór a protektar.

— Irdák o dakterek ed tonol-
mángykünvet o te jombrodru!

— 15 társolatnál ledjél tiszte-
letbeli elnök és a fizetésedből külljün
te neked megélni!

— Edj bodapesti omnibuszon
tedjél kirándolást Kairóba!

— Nyárban ledjen neked bonda-kereskedésed, tél küze-
pén meg ed jégaszalu szüvetkezettül ledjél o direktor!

— Ójpesten ledjél o legbecsületesebb ember!

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— A Friczi pinczer sem kókler vagy boszorkánymester. Ő sem segítheti le rólam a becsapott felöltömet.

— Mőd nélkül emeli az egy kaszírfrájlának a szépségét, ha néhány lengője van a takarékpénztárban.

— Az a Bismarck is csak úgy tesz mint én. Azt kiáltja, hogy: »aufsrá-jben!« Csakhogy én a Tóni czáklkelnernek szólok oda, az öreg meg Kliónak.

— Hanem a fővárostól már alaposan különbözöm. A főváros t. i. akkor pum-poltat, mikor az ár emelke-dik; én meg akkor pum-polok, mikor az apály út be.

— Ugy látszik, én még 10 év múlva is vizsga szemekkel fogom nézni a világot.

Szózat

az országgyűlési seminárlumból.

Firmák!

Megalakult az egyetemi fia országgyűlés!

Bukován megbuktam: csak nem várhatunk újabb öt évig? Magyarország közjogának legújabb paragra-fusa: »minden jogász született törvényhozó.«

Ideálja egy államnak. Fiúk, testvérek, polgártár-sak! Mindnyájan polgárok vagyunk s minden polgár képviselő.

Ki ne volna ezentul köztünk törvénytudó, mikor magunk alkotjuk a törvényeket?

Tanulni felesleges!

Rettegjenek képviselőségből kicsöppent professor-jaink a szigorlatoktól!

Mindezek alapján megalakultnak nyilvánítom az egyetemi országgyűlést.

Első ülés jövő hó tizedikén. Ülés kezdete az egye-temi társalgóban, vége az utcán később megállapítandó és beverendő ablakok előtt.

Napirend:

1. A zsidók 67-ben kicsikart jogainak eltörlése.

2. Bizalmatlansági szavazat Tisza Kálmánnak.

3. Állandó orsz. fáklyásmenet-rendező bizottság constituálása.

4. Demonstrációk hivatalos vezetőinek kijelölése hangpróba útján.

Előleges tanácskozási szabályok.

A javaslatokhoz hozzá szólni nem muszáj, közbe-szólni szabad.

Egyszerre csak négyen beszélhetnek.

Botokkal gesticulálni tilos.

*

Szigorlati jelenet.

Tanár. Mondja meg nekem uraságod: mi az a »jus singulare?«

Abszi (elgondolkozik.)

Tanár. Nos? (Kisegítve.) Jus singulare est, quod contra...

Abszi (hirtelen fölcsoodva.) Rekontra!

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

✧ Eddig sak sopán oztot tudtam, hojd »losson járáj, tovább érsz!« — de o Bolanger oreság, o ki von edj nodjon energikos ember, még tovább medj; ü oztot monja: sántikálva járáj, legto-vább érsz!

✧ Tonálom, hojd nadszerben illi mogát oz oz elnevezés »fron-czio komora«. Sokhojd még jobb volna ódj hod »sütét komora«; odjansak sütét moszaj lenni ottod, o hol edj Bolanger is »lumen«.

✧ Mikar az ój fronzia cobinetrül alvasok o leírás, sok okkor látom, hojd mlyen spekulántok o fronzciák. Edj monkávol minjárt kettüt végeznek: o miniszteri-umtol o bemototás edjöttal ü tüle o nekralóg.

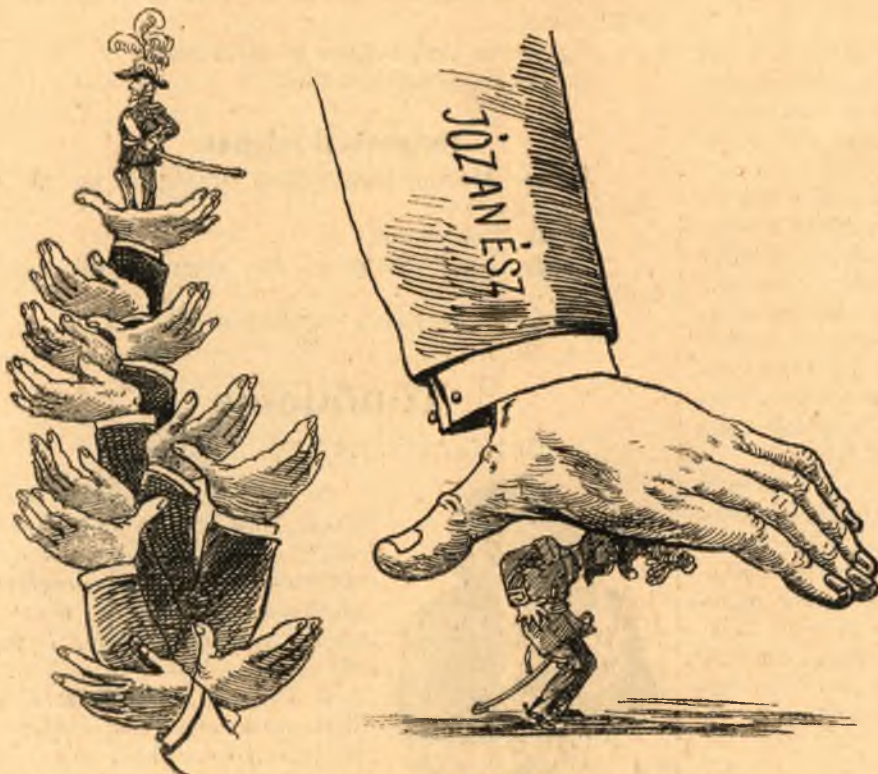
✧ Külömben nincsen azon rojto semmi külömös, hojd ed küztársóságban — omi von oz edjenlőség hozája — oljan jorsan változza o ministerium. Mert lehet-é nodjobb edjenlőség, mint oz, hojd minden »polgár« ledjen lego-lább edj fél nopig minister?

✧ Mikar o járamban nem jól viseli mogát o Cselü, Csákú, Villám meg o Bugár, okkor o Pista jerek próbál úket másképen befagni. Ho elül valt o Cselü meg o Csákú, mast lesz elül o Villám meg o Bugár. Ho ozotánd idj sem medj o szekér, okkor o Pista jereket szidnok meg, és leszállitonok o szekérrül, pedig o szegény jerek nem oka semmitül. Ógy jün elü mast nekem Fronzcioarszág, mint oz o szekér.

✧ O fronzciák szakták sinálni a módit. Ozért hiszek én, hojd a Bolanger is von sak ed divotczikk; divotját fagja mólni mint o krinolin és nem morod otána nodjobb vesztesség. Legfűljebb aztot fagnak mondoni ed esztendü mólva: de forcsa gosztosuk vót ozoknak o fron-czeáknak!

✧ Von is volomi hasonlotesség o Bolanger és kri-nolin küzte: sakkal tübbet motat, mint o mennyi von olotta, és ed kis szél már is fül todjo forgotni.

Boulangier fenn —

— és alant.

FÜLETLEN GOMBOK.

Magyar népdalok latin tógában.

Faluvégén . . .

Domus urbis fini stat,
 Quam Judaeus habitat,
 Pulchram habet puellam,
 Rebeccam nominant Sibyllam.

*

Kétszer nyilk . . .

Bis videmus floribus acaciam,
 Amavi Te, non accepi gratiam:
 Venit tempus, velles retro me flere,
 Sed cor modo semel potest florere.

*

Bort ittam én . . .

Vinum bibi, ebrius sum,
 Domum irem, sed non possum,
 Cur non dicit ille qui scit,
 Rectum iter — rectum iter num ubi sit ?!

*

Sír a kis lány . . .

Plorat lacus litore puella,
 Nam amante deserta est illa.
 Oh puella, ne plora tam valde,
 Adhuc bonus Deus adjuvat te.

Sanyaró Vendel nyögései.

— Succ-egyletünk két szakácskönyvet vásárolt az antiquárnál. Most mind az egyleti könyvtárba járunk vacsorálni.

— Beh jó dolga van a töltött káposztának: soha sem üres a béle.

— Turós csusza a legszebb női kézimunka.

— Egy álmatlan éjjelt töltöttem a minap. Oda arra a napra a ludpecsenye és a halács.

— »A ki nem dolgozik, ne egyék!« mondja szent Pál. Miért nem inkább így mondá: »A ki nem eszik, ne dolgozzék!«

— Téntanyalónak apostrophált a minap egy úri ember. Honnét tudja már ez, hogy mi a kosztom?

— A diurnistát meg a halakat egy kategoriába lehet sorozni, mert táplálékát mindkettő a vízben keresi.

Pokrócz Ádám vasuti kalauz nyájaskodásai.

Aszongya: »Tehetyi mert vasutyi, Magyar állam fizetyi!«

— Czigánytól szemet lopni, restórációst blicziöni — lehetetlen.

— A mi czukkunkon a tót zatyafi is pasaszér; hanem a lúfejű czukkon még a méltóságos úr is csak bagázs.

— Bálint kollegának ha sok jordány utasa vagyon, mindegyik stációon »Kőbányá«-t kaját.

— Pasaszér barátságot csak akkor esmérek, ha piczulával vagyon megpecsétöve.

— Kisiklás vót az amerikai »paczifékom« vaspályán, még pedig igazi, mert bele került vagy négyszáz pasaszér

— életyibe. Hanem a direkció ottan is föltalálta magát amügy mávossan; aszonta a dologra, hogy: »Béke velük!«

— No, urak mán a bakterok is: beütött nekik a fürdőszező.

— Szolnoktól Sarkadig kétféle rangu vonat közlekedik; személyvonat: ludik — vegyészvonat: tutaj.

Javászati divátok.

Comprimált költészet.

— Arany János. —

A méh románca.

<p> Szép menyasszony Egy rozsát letépe; Méh csipé meg Földagadt a képe. </p>	<p> E körülmény Násztól visszatarti...*) Halogatás... Széjjelmegy a partí. </p>
---	--

Ráchel.

Rég történt, Pasteur még nem gyógyíta, —
 Heródesz roppant antisémíta.
 Mint szapora és hitvány ölebet:
 Kicsi zsidókat sorra leölet...
 Többek közt két csepp héb- s iker-gyerek
 Leszúrva, — anyjuk Ráchel kesereg.

Ráchel siralma.

Egy nemzedék oda! Nincs a ki felnőne,
 És e kettő, leider, waren meine Söhne,
 Und nicht meine Neffen.
 Zsarnoki féltésed vérengzése vót ez, —
 De tudd meg, de tudd meg, vérszopó Heródesz:
 Der Schlag soll dich treffen!

*) Azaz tartja. A tartí alak népiesebb, zamatosabb, magyarosabb, rimesebb. Ez az, amit Dóczi, Kiss, Simonyi stb. nem tudnak.

M. B.

a „Budapesti Szemle“ nyelvésze.

Apró hírek.

+ **Személyi hírek.** *Czifra Julis* önarcképfestő műtermét a Magyar-utczába tette át. — *Gr. Waldapfel* Jenő politikai szemkörének bővítése céljából hétfőn reggel a Gellérthegyre rándult ki. A fenkölt szellemű koronaleső, látva a bolgár trón kétes helyzetét, utasította *Zichy Fülöp* szárnysegédét, hogy a »Csuszik« nevű pánczélos ladikot azonnal szerelje föl s haladéktalanul induljon el rajta Szófia és a herceg védelmére. — *Komjáthy Béla* és *Polonyi Géza*, ügy-, hon- és Háyvédek békepipája bajuszt kapott. — *Segítető Sára* babasuttyantó és renommée-foltozó titkos helyiségeiben *M. András* lelt két bajuszos fiut s négy csecsemő hajadont. — *Nyisztor Alfonz* bodorító és fognok kurzust nyit a fájdalom nélküli foghuzástánból. — *Bébé Lenkétől* megjelent husvétára »A szellemi locsolászat kézikönyve, vagyis: hogyan lehet 24 óra alatt megtanulni a regényírást?« — *Lohog Mátyás* a felvilágosodás bátor terjesztője és fővárosi gyujtás-oltnok, sajtó alá rendezi a »Dob-uteza sötétben« című irányregényét. — *Hlopka Misu* szákvállalkozó, a mértékletességi egyletből ki- és a Zwackaneum-féle spiritista klubba belépett. — *Szimathy Szagamennon*, pénzügyőri ellencsompész »Nimrod« kiérdemesült uradalmi vizslától szagleckéket vesz. — *Dr. Bunda József* a 27-ik magyar asztal-társaság disztagjává megválasztatott.

† Világra született vagyonnal és névvel, —
 s lám öngyilkossá lett alig ötven évvel. —
 Ah milyen szép dolog dus nagyurnak
 lenni — óh mily rút mulasztás semmi jót sem tenni. —
 Egész életében egyedüli tette — az, hogy az életét
 önzévével vette.

□ **Oláhország** szereti magát Kis-Francziaország-nak tekinteni. Van is valami a rokonságban. Ez a *milliárdok* hazája, amaz bátran hivatja magát *billiárd* országnak, mert hisz lakói *dákó*-románok.

> **Kenedi Quintus Gézának**, a husvétí pásztor-levél jeles írójának, a primás atyai áldását küldötte, egyszerűsmind kilátásba helyezte, hogy javadalmi direktorává kinevezi a jövő télen — majd ha fagy.

≡ „**Régi és modern képek.**“ A tárlat létesülése főleg az arisztokrácia érdeme. A kaszinó még sem pártolja eléggé. Miért nem állítja ki azokat a »régí és modern képeket«, melyek oly fontos szerepet játszanak az ő zöld asztalain? Hisz a kártya is festett kép, még pedig »régí és modern« egyszerűre.

† **Hál' Istennek**, elmúlt az ultimo! Ez volt a legkeserűbb *jour fixe* ebben a saisonban.

♪ **Kérdést** intéztek Irányihoz, hogy mit tart »Constantin abbé«-ról? »Nem erkölcsös — felelé — mert csak az a morális darab, melyet üres ház előtt adnak.«

+ **Önálló Bulgária?** — képzelgés, ábrándozás. Szláv eszme? — valósággal létező, kézzel fogható valami = egy rubel = 1 frt 63 1/2 kr.

× **Egy dussgazdag magyar gróf** meggyilkolta magát. Nem akart 100 éves lenni mint egy közönséges óbudai zsidó.

† **Az ég csatornáí.** Minap az uristen esőt bőven ada; — nosza meg is rémült a *vész-polgár* Kada. — Az uristen reszel orra alá tormát: — Kada zár, s az ég nyit vizöntő csatornáát.

Kedves öreg, a gyermekek barátja,
Közlünk ö is im, elköltözött.
S most sem pihen még, most is egyre fárad:
Hogy iskolai takarékpénztárat
Csináljon a kis angyalok között.

IRODALOM.

Tedvesz Fojdó bácsi!
Mál a mult hónapban
túldtem volna ezt a levelet,
de apa nagyon ejösen
vigyáztat lám, úgy hogy
edész nap czat madolnom
muszáj, ész nem élhetet
leltem madaszabb hivatá-
szánat: a dláma ilásznat.
De moszt, hogy a huszvéti
ünnepeten falun voltam
Czenczi néniétnél, elbujtam
a dóléba ész ott fejeztem be
medtezdett szolaimat.

Nadon hajadosz szivvel ijom ezt a levelet. Én idazán nem tudom mál, mit atalnat azot az atadémitusz bácizt az öltözsz czivódásztuttal? Nem eléd, hod edmászt lelanczidálját a fetete száiba: moszt mál a pályázó ifjuszádnat szem hadnat bétét. Olvaszta azt a lettentő titotnoti jelentészt a dlámái pályázatlól? Szölynyű, szölynyű!

Ejje a pályázatla én isz tontujáltam hájóm eledeti vidjátéttal; nem túldtem szemmit a »Tisz-Lap« ből, melt annat a vidjátétait iszmelit mál az atadémitusz bácizt. Hájóm nadszelü eszmém volt, czupa eledeti vidjátéti eszme, azotat papijoszla vetettem mindjált inszpilációbul, — szép tlaiczázósz »Fojdó bácsi«-féle uj iltátha iltam tét tintával, ész a ledszobb jeményettel túldtem be azotat a pályázatla. Idaz hod ed pál poczát ejtetten véletlenül a papijoszla, de ilyeszmit nem lehet titejülni az embelnet. Endem túlönben szem önzész vezéjelt a velszenybe, melt czat a Tiniténet szejtettem volna a születésznapijala valami ajándétot venni, ész a száz alany utóvédle isz nem medvetendő zebpézn.

Hát tedvesz Fojdó bácsi, mit szól mál moszt ahhoz a lettentő epész tilititához? Én edészen elsöznyedtem; de hát nem lettenetes az, hod az embelt méd a hanyad túlszó fojma miatt isz medlóját, mint ha czat az elszó elemi osztálba adtam volna be szépilászi datojlato, vad mint ha előszöl páláznét az Atadémián!

Med a heleszilászom ellen isz van tifodászut, mint ha a nad tudósz atadémitusz bácizt mind tudnánat ojtodlafiát! Nem éltem, mi mindent tövetelnet a pályázótul, amit madut szem tudnat. Hiszen mai napszád az embel-

net majd minden pelczét elfodja az isztola; hod lehetne hát eléd idót fojditani a czinosz fojmála, med a heleszilászla?! Vad talán túlön ilódiátot taltszon az embel dláda pénzen? Túlönben isz: én tudom hod Szetszpil bácsi szoha szem tisztázta a dalabjait, med a Jótai bácsi isz úd adja a nyomdába a tézijatot, a mint a tolla alól tijn. Pelsze, a Lomhányi bácsi azt hiszi, hod mindentinet van annyi éjtezésze mint neti ed vejszesz jedénynt medilni.

Ész az én muntáim taltalmát nem isz emliti az a dlátói szidolúszádu tilitita. Pelsze, a tajtalomhoz nem isz szotat éltenet az atadémitusz bácizt. Pedid az én dalabjaim éldetesznél éldeteszebb tálguat ész éldetesznet isz taltom azotat tedvesz Fojdó báciinat itt előszojolni.

Az elszó czime: »A rák, vagy a san-remói csudadoktorok.« Jelidéje: »Drága patika a politika.« Bizonyosan tudom, hod ezzel a muntámmal, ha nem isz multam felül, de élétem a Moliél bácsi ledmadaszabb szajtazmuszát.

A mászit vidjátétom: »Az eladó trónus, vagy: az isteni komédia Bulgáriában.« Jelide: »Egész uton hazafelé...« Ezt limetlen aletszandlinusztoban iltam med, mejt tudom, hod ez a Dulai bácsi tedvencz velszfolmája. Elédde isz szajnálom, hod ő nem volt a múbiját tözt.

A hajmadit ész ledéjdeteszebb dajabom: »Tessék maculatura papiroost venni, avagy az intendánsné diadalai.« Mottó: »Sok a jóból is megárt...« Ledjobban szajnálom, hod ez a vidjátétom isz olan epész tilititában lészeszült. De nem mondot le a leménylől, mid a tolmánybiztosz bácsi be nem adja a tulczot. Lehet, hod balletet fodot belöle csinálni.

Tetszít látni, ezet voltat az én muntáim, ész ezetet nem találtát említészle méltónat a biláló bácizt.

Otultam a tájomon, ész tanultam a jövőle nézve annyit, hod ezentul a dalabjaimat edeneszen a Nemzeti színházhoz fodom benyujtani, ud, mint a Deldej bácsi, med a Lente néni, ész tegye zeble az Atadémia a száz alanyát, med a 136. §-át. Én abba a számalpadba nem ütöt, méd ha atadémitusznat vájaszstanat isz.

Tedvesz Fojdó báciinat
téczótoló szelény olvaszója

VIGYÁZÓ LACZI.
II. elemi tanuló és dlámailó.

U. i. A Bibicz Misi tanujótálszamat medmondtam, ne túldje a pálázatla az ő éltetezészét: »Életképek a régi időkbul«, melyet a tanál bácsi meddiczélt, melt az nem vidjátét; de ő azt mondot, hod mél mindid van olyan vidjátét, mint a milen szomolujátét az »Edit.«

Irodalom és Zene.

„Befelö folyik a Tisza...“ Kesergő, zokogja az alföld. Szerzé s Tisza-szabályozó társulat.

„Szegény anyám, ha tudta volna, ahogy szült volna engemet“. Szent meggyőződéssel irta és várandós anyáknak ajánlja Sanyaró Vendel.

„Várlak, várlak, de hiába várlak“. Duett, éneklük gróf Apponyi Albert és Szilágyi Dezső.

Régiség.

(Tószög vidékéről beküldte dr. Kaparó Ádám.)

Ferdinánd tünődése.

Ejnye mi az istennya,
Üres már a láda fia?
Üres ám,
Hej pedig be — uralkodhatnám.

Dr. Hombár Mihály védbeszédeiből.

— Igaz ugyan, Tek. Törvényszék, hogy védenczem akkor, midőn még zsidó hiten volt, több rendbeli sikkasztást és zsarolást követett el; ámde védenczem, ki azóta a kath. vallásra tért át, nem büntethető, mert ő a szent keresztségnak felvételével újjá született, s tekintve, hogy megkeresztelése csak négy hónappal ezelőtt történt, védenczem, mint négy hónapos gyermek, büntetnek alanya nem lehet. De különben is absurdum volna, hogy azon cselekményért, a melyet a zsidó elkövetett, egy egészen más embert, a keresztényt büntessék. Kérem védenczemet alanyi tényállás hiányából fölmenteni.

— Nem tagadható, Tek. Törvényszék, hogy védenczem a sértett félnek zsebéből a pénztárczát kilopta; ámde tekintve azt, hogy benne egy krajczár pénz sem volt, csak néhány szerelmes levél, mit védenczem ellopni egyáltalán nem akart, s amit azon ténykörülmeny is bizonyít, hogy védenczem a tárcza tartalmáról meggyőződván, azt bosszusan eldobta — cselekménye tehát a büntetőjogi tárgyban való tévedés (error in objecto) fennállása mellett nem büntethető. Legrosszabb esetben is csak a »levéltitok megsértése« vétségének kísérlete miatt volna felelősségre vonható; de ezt a btk. nem rendeli büntetni.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Caleb. Hiszen minden ki-
mondhatóknak a leghatárára me-
gyünk, a miért nyilazza is felénk
a sok megbolygatott darázs az ő
fulánkját. De ezen a határon túl nem lépünk; ám azért igaz marad
az is, amit elhallgatunk. — **Saporatius.** Olyan jól értette meg
s olyan rosszul fejezte ki! Ajáljuk mintául a jelen számban foglalt
közleményt. — **P. Zs.** Vegye lelkére Quintus eppus szent beszéd-
jét a »P. Hirlap« husvéti számában, s aként cselekedjék. Boldog
vakságba fogult szemeit mért bolygatnók az éles világossággal?
Különben minden igaz lélek, melynek kritikája is van, felháboro-
dott amaz allocutió, melyet ön is vall, de, reméljük, nem követ. —
Vates. Csakugyan vitás kérdés: a politika lehet-e költészet tár-
gya? A »Trutznachtigall«, a »geharnischte Sonette«, Herwegh,
Freiligrath, Déroulède, Vörösmarty, Petőfi, Arany is hatalmas
accentusokat kölcsönöztek erősen politikailag színezett számos
verseiknek; de szó fér hozzá, valljon nem helyesebb-e, ha a költő
»magasan áll a politikai tusa pártfokain«. Maga a Szózat is inkább
elragadó rhetorikájával gyújt, semmint költői tartalmával, nem is
említve a »nagy világon e kívül nincsen számodra hely« sorspár-
nak elfogult álláspontját (aminek ellentéte nem a kivándorlás).
De hát a szűk szerkesztői rovatban ilyesmit bőven kifejezni nem
lehet; csak annyit, hogy, ha van a politikához köze a lantnak:
Ábrányi Emil »Szabadság és haza« című kötetéhez jogot váltott
rá, hogy ő is beálljon a chorusba. Ha új eszméket nem talál is, de
tud a régi lyrán új hangokat, s ez is érdem. — **V. L.** Még ezen a
tavaszon kizöldül az egyik. — **Kn.** Megint csak a közölhetetlen-
ségig sikerültek. — **J. M.** Persze hogy jó. — **Sprny.** A »Sopronyi
irod. és műv. körnek«, melynek örvendetes gyarapodását bizonyítja
Szentiványi János főtítkárnak szabatos jelentése, továbbra is bol-
dogulást, sikert! — **Gólya.** Nem vagyunk oly szűkebbek: a
költő énekeljen pénzért, de meggyőződésből. Miből éljen meg az
istenadta? Még az eszményi Schiller is pénzért irt. Hogy »a dalnok
együtt járjon a királlyal« — ez nem udvari poétaságot jelent.
Nem tűnt fel önnek újabb irodalmunkban, hogy amint az egyik
kilépett »Utolsó szerelmével«, kapja magát a másik s megírja
»Első szerelmét«? Alig hogy az egyik vallásos énekeivel jelen
meg, a másik Mária dalaival s »Jézus«-sal felel rá. S még szét nem
pattogtak az országban az egyiknek szabadság- és honfi-dalai,
hegyibéje ugrik egy másik, kijelentvén, hogy ő nem csak szereti,
de imádja is a hazáját. Ne akasszuk meg a szabad versengést.
A melléklet bele jut a naptárba. — **F. K.** Még egy vidéki élczlap?
Trigyljük öntül azt a sok viczet. Zinkografia alá vidéken is raj-
zoltathat, ha van rátermett embere. A kimetszésre ajáljuk Barabás
Bódog műhelyét (Hatvani u. 1. sz.) — **Nemo.** Ön nyilván a »Gyer-
mekbarát« (s nem »Népbarát«) egyesület címét kérdi. Ez: »M. k.
fels. leányiskola igazgatója Berecz I.« Az ajált kép már megjelent.
Azt tudjuk, hogy a februárius székő hónap, de hogy 31 napja
legyen, ezt a Nemz. Színház jegybejegyzői fedezték föl. A comprí-
mált kísérletek részben sikerültek. — **K. (Bcs.)** Ah! Már most
tudjuk a képek forrását is. — **M. K.** Lesz rá gondunk. Ön nagyon
szives; de nem 50 hanem 53. — **Ing.** Jó; ép ez okból meg is
jelent már. — **L. M.** Az egyik nyirványt közöljük. — **Sz. M.**
Hogy szegény Vendelnek csontja csörgését kerepnek tartották a
nagyhatén? Ez már erőltetett sanyaruság. — **Don G.** Más alakban
közli jelen számunk. — **Furulyás.** Az egyiket.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

Nagyot hallóknak.

72

Egy alak, ki 23 évi sükketség és fülzugaából igen egyszerű szer átal-
gyógyult ki, kész annak leírását megkeresésre német nyelven bárkinek is in-
gyen megküldeni. Czim: Institut für Taube, Bécs, IX., Rollingasse Nr. 4.